هرکس آگاهانه خود را به غیر از پدرش نسبت دهد، کفر و ناسپاسی کرده است؛ و هرکس مدعی چیزی شود که مالِ او نیست، از ما نمی باشد و باید جایگاه خود را در آتش دوزخ فراهم ببیند. و هرکس شخصی را کافر بخواند یا بگوید: "ای دشمن خدا" و آن شخص چنین نباشد، این ویژگی ها به خودش بازمی گردد.

از ابوذر رضی الله عنه روایت است که رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمودند: «لَيْسَ مِنْ رَجُلٍ ادَّعَى لِغَيرِ أَبِيهِ - وَهُوَ يَعْلَمُهُ - إِلاَّ كَفَرَ، وَمَنِ ادَّعَى مَا لَيْسَ لَهُ، فَلَيْسَ مِنَّا، وَلْيَتَبَوَّأْ مَقْعَدَهُ مِنَ النَّارِ، وَمَنْ دَعَا رَجُلاً بالكُفْرِ، أَوْ قَالَ: عَدُو اللهِ، وَلَيْسَ كَذَلِكَ، إِلاَّ حَارَ عَلَيْهِ»: «هرکس آگاهانه خود را به غیر از پدرش نسبت دهد، کفر و ناسپاسی کرده است؛ و هرکس مدعی چیزی شود که مالِ او نیست، از ما نمی باشد و باید جایگاه خود را در آتش دوزخ فراهم ببیند. و هرکس شخصی را کافر بخواند یا بگوید: "ای دشمن خدا" و آن شخص چنین نباشد، این ویژگی ها به خودش بازمی گردد».

[صحیح است] [متفق علیه]

این حدیث وعید شدیدی را متوجه کسی می داند که مرتکب یکی از این سه عمل شود، چه برسد به کسی که همه ی آنها را مرتکب شود؟ اولین آنها کسی است که می داند پدرش چه کسی هست و نسب وی مشخص می باشد اما آن را انکار می کند و خود را به جهالت می زند؛ و ادعای نسب دیگری دارد که پدر واقعی او در آن جایی ندارد؛ یا خود را به قبیله ی دیگری نسبت می دهد. دومین نفر کسی است که ادعای نسب یا مال یا حق یا عمل یا علمی را دارد که خود می داند از آن بی بهره است؛ یا به دروغ ادعای صفتی دارد که توجه مردم را به او جلب می کند؛ چنین کسی عذاب بزرگی دارد. چراکه رسول الله صلی الله علیه وسلم از وی برائت جسته است و به وی دستور داده که جایی در آتش برای خود اختیار کند، چون از دوزخیان است. سومین نفر کسی است که دیگری را ناحق و ناروا به کفر یا یهودیت یا نصرانیت یا به دشمن الله توصیف می کند. در این صورت آنچه می گوید به خود او بازمی گردد؛ چون خود شایسته تر به این صفات زشت می باشد تا مسلمانی که از اقوال و اعمال زشت غافل است.

http://www.sunnah.global/hadeeth/fa/show/6144